

Livet EN SANG FRA

**VINTER
AFTEN
KONCERT
I
MARIBO
SOGNEHUS**

Lolland
SYNGER

Projektet er støttet af sundhedsstyrelsens Covid 19 aflastningspulje.

I skovens dybe, stille ro

I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftenens fred
sig stille sænker ned.

Tekst: Fritz Andersen, 1864

Melodi: Folkemelodi

Spurven sidder stum bag kvist

Spurven sidder stum bag kvist;
Såmænd, om ej det fyger!
Kalgårdpilen piber trist
for nordenblæstens byger.
Lul - lul! rokken går,
støt i moders stue,
og jo mere vinden slår,
des mer får arnen lue.

Far har røgtet kvæget ind,
med halmen tættet karmen,
gnedet grisens blanke skind,
at den må holde varmen.
Lul, - lul! rokken går!
Far mod stuen stiler,
mor en bugt på tråden slår,
ser op på far og smiler.

Mor kan næppe se sit spind
og næppe tråden mage;
hej, da bæres lyset ind
og stilles i sin stage.
Lul - lul! rokken går!
tenens rappe vlnge
over fyrrebjælken sår
en skov af skyggeringe.

Far ta'r ned så tung en bog,
med Gud han hvisker sammen,
famler lidt ved spændets krog
og lukker med et: Amen!
Lul - lul! rokken går,
ensomheden synger,
mulmet tæt om taget står,
og sneen går i dynger.

Her ved moders gamle rok
hun lærte mig at stave,
syngte om "den hvide flok"
og "al hans nådegave".
Lul - iul! rokken står!
Men dens nyn og sange
vemodsfult mod hjertet går,
når kvældene bli'r lange.

Thorvald Aagaard 1915 - Jeppe
Aakjær 1910

Hist, hvor vejen slår en bugt

Hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt -
hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt,
væggene lidt skæve stå,
ruderne er ganske små,
døren synker halvt i knæ,
hunden gøer, det lille kræ,
under taget svaler kvid're,
solen synker og så vid're.

I den røde aftensol
sidder moder i sin stol -
i den røde aftensol
sidder moder i sin stol,
kinden luer dobbelt rød,
barnet har hun på sit skød,
drengen er så frisk og sund,
æblekinden rød og rund,
se, hvor hun i spøg ham banker
på de søde pusselanker!

Katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg -
katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg,
barsk han den med poten slår
og igen som hofmand står,
moder klapper barnets kind,
se, hvor sødt det sover ind,
drømmer om de engle smukke
i sin lille, pæne vugge.

*Tekst: H. C. Andersen, 1829
Melodi: J. C. Gebauer, 1846*

Sov dukke Lise

Min elskede dukke, hvor er du kær,
Det bedste jeg ejer på jord,
Du ligger så stille i vuggen her,
Og smiler så sødt til din mor.
Sov Dukke Lise, sov og bliv stor,
Medens du sover, våger din mor
Slet intet ondt din vugge skal nå,
Mor er jo hos dig, hun passer på.

Hvordan er det også, du bær' dig ad
Hver dag, når jeg kør' dig en tur -?
Du rødmer og nikker og bli'er så glad –
Fordi Dukke Per gør kur!
Næ, Dukke Lise, ved du nu hva'?
Giftes med ham ? – Uha dog, uha,
Han er jo sy't a' en gulvklud – åh nej,
Han er skam ikke fin nok til dig.

Så, græd nu ikke, min egen skat,
Nu har du jo få'et dine skænd –
Så kysser du mama og si'er: 'Godnat'
Og så er vi venner igen.
Sov Dukke Lise, sov og bliv stor,
Medens du sover, våger din mor,
Slet intet ondt din vugge skal nå,
Mor er jo hos dig, hun passer på.

Ludvig Brandstrup | Elith Worsing

Solen er så rød mor

Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå ?
Tror du der er drenge, mor
der kigger ned på mig ?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind ?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
og de synger mig til ro!

Tekst: Harald Bergstedt. Melodi Carl Nielsen.

Stille, hjerte, sol går ned

Stille, hjerte, sol går ned,
sol går ned på heden,
dyr går hjem fra dagens béd,
storken står i reden.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Tavshed over hedesti
og langs veje krumme.
En forsinket humlebi
ene høres brumme.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Viben slår et enligt slag
over mosedammen,
før den under frytlens tag
folder vingen sammen.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Fjerne ruder østerpå
blusser op i gløden,
hededamme bittesmå
spejler aftenrøden.
Stille, stille, hjerte, sol går ned!

Tekst: Jeppe Aakjær, 1912

Melodi: Thomas Laub, 1915

Den lille Ole med paraplyen

Den lille Ole med paraplyen,
Ham kender alle småfolk i byen,
Hver lille pige, hver lille dreng,
Han lægger sødt i sin lille seng.

Så vil han ud paraplyen brede
Og uskylds hygge om lejet sprede,
Da vil i drømme den lille fyr
Fortælle dejlige eventyr.

Han vil fortælle om stjerner klare,
Og om den dejlige engleskare,
Og om den yndige lille fe,
Som alle børn vil så gerne se.

Og har om dagen de artig' været,
Og kærlig fader og moder æret,
Da kan så glade til sengs de gå,
Og drømme smukt om Guds engle små.

Og når om morgenen solen skinner,
Da vågner de med små røde kinder,
Og takke Gud for, hvad de har drømt,
Og kysse fader og moder ømt.

Tekst: Peter Lemche, 1873

Melodi: Ole Jacobsen, 1873

Elefantens vuggevise

Nu tændes der stjerner på himlens blå
Halvmånen løfter sin sabel.
Jeg våger, at ikke de slemme mus
skal liste sig op i din snabel.
Sov sødt, lille Jumbo og visselul,
nu bliver skoven så dunkel.
Nu sover tante den gamle struds,
og næsehornet, din onkel.

Nu kalder i søvne den vilde gnu
i krattet af store lianer,
og aber synger sig selv i søvn
i vugger af grønne bananer.
Sov sødt, lille Jumbo, dit lille pus!
slet intet min ven skal du mangle,
i morgen får du en kokosnød,
den kan du bruge som rangle.

En zebra tager sin natdragt på,
med sorte og hvide striber.
Et flyveegern med lodne ben,
sidder i mørket og piber.
Sov sødt, lille Jumbo, nu er du vel mæt?
Du kender ej husmodersorger.
En lille plantage på tusinde rør
dem ska' vi ha' syltet i morgen.

Hør, tigreren brøler sin aftensang
og spejder mod alle kanter.
Ved vadestedet, med slebet klo,
der lister den sorte panter.
Sov tyst, lille Jumbo, dit lille myr,
din nuttede lille rødbede.
Du bad mig fortælle et eventyr
nu sover du sødt allerede.

Forfatter: Harald H. Lund - Komponist: Mogens Jermiin Nissen

Go' nu nat

Go' nu nat
og gå nu lige hjem
mens du stadig er ved dine
fulde fem.
Jeg ved godt at på din vej
lurer fristelser på dig
(nynnes)
go' nu nat
og gå nu lige hjem.

Go' nu nat
og gå nu lige hjem
eller skævt - når bare du
når uskadt frem.
Kig på månen - den er hal'
som en knækket æggeskal
(nynnes)
go' nu nat
og gå nu lige hjem.

Go' nu nat
og gå nu lige hjem.
Der er dem, der holder
dørene på klem.
Jeg ta'r hele døren a'
venter på dig nat og da'
(nynnes)
go' nu nat
og gå nu lige hjem.

Vi har sunget
vi har grædt, vi har grint.
I flere timer har vi haft det
smadderfint.
Det gi'r no'et at tænke på
nu da timerne bli'r små
(nynnes)
go' nu nat
og gå nu lige hjem.

Go' nu nat
men gå nu ikke bort.
Vi har livet for os, selvom
det er kort.
Vi skal dele tykt og tyndt.
Bare se at få begyndt -
vi er her ikke kun til pynt!
Go' nu nat
og gå nu lige hjem.